

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku R.M., A.M., M.F., J.Ś., W.J., K.S., A.D., P.B., M.M.P., S.P., G.Ł., A.B., A.K., Z.D., R.K., A.D., M.K., M.K., K.K., A.D., J.A., A.R. (poprzednio M.), J.R., A.M., M.S., S.N., M.H., J.B., M.S., J.K., B.S., I.M., K.M., S.B., W.S., A.T., K.M., K.R., M.B.N., R.K., D.K., K.K., A.D., J.C., D.Ł. i Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. K. w I.

przy uczestnictwie S.S., R.M., A.J.B., R.J., B.L., M.S., B.Z., T.K.Z., J.P., M.K., W.W., J.K., J.D., A.M., C.M., B.L., J.M., M.C., M.C., Miasta I., (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w I., A. w W. Oddziału Regionalnego w B., A.P. oraz następców prawnych W.N.: K.M.N., A.M.G., I.B.S. i E.K.C.

o ustanowienie drogi koniecznej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 października 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania Kujawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w I.

od postanowienia Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...)

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza na rzecz wnioskodawców od uczestniczki

(...) Spółdzielni Mieszkaniowej w I. kwotę 240,- (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia lub też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę.

Skarżący powołując się na oczywistą zasadność skargi odwołuje się przede wszystkim do naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 145 § 1 i 289 § 1 k.c. art. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych i art. 1 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o przekształceniu użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów i nie przedstawia wyводу prawnego na uzasadnienie zarzucanych uchybień.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni

i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Wskazując oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżąca powinna wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego postanowienia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały kwalifikowany charakter i nie podlegały różnym ocenom. Wbrew jej twierdzeniu, takie uchybienia nie zostały wykazane, bo skarżąca nie przeprowadziła pogłębionego wywodu prawnego a ograniczyła go do twierdzenia, że wskazane w skardze naruszenia prawa materialnego są rażące i pozwalają na ocenę, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem jest odrębną konstrukcyjnie i funkcjonalnie częścią skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi argumentów na uzasadnienie podniesionych w nim twierdzeń.

Analiza wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że zachodzi wskazana przesłanka, bo twierdzenia skarżącej w świetle motywów zaskarżonego postanowienia nie pozwalają na przyjęcie, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 5 ust. 3, § 10 ust. 4 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018 r., poz. 265).